

ÚTI BESZÁMOLÓ

Erdélyi Eszter

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

a firenzei TEACHER ACADEMY által szervezett

SOCIAL MEDIA IN THE CLASSROOM kurzusról

Firenze, 2017. augusztus 14-19.

Firenze a reneszánsz bölcsője, Toszkána szíve, az európai kultúra emblemikus helyszíne. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy azokon az utcákon járhattam egy hétig, amelyeken Dante, Giotto, Petrarca, Boccaccio, Leonardo, Michelangelo és még oly sok más remek művész sétált vagy sietett évszázadokkal ezelőtt.

Hat tartalmas napot töltöttem a városban, tanulással, művelődéssel, betelhetetlenül. A kurzusom napjaink legfontosabb kérdéskörét érintette: hogyan tudjuk beépíteni az osztálytermi munkába a közösségi médiumok felületeit, hogyan oszthatunk meg online tartalmakat tanítványainkkal, miként használhatjuk oktatási célokra a mindennapokban már természetessé vált számítógépes- és mobil alkalmazásokat.

A szállásom a belvárosban volt, úgy választottam, hogy közel legyen az iskolám helyszínéhez, mely a Via Sant Egidió egy patinás épületében található. Ez azért is jó döntés volt, mert szoros időbeosztással kellett élnem, hiszen a kurzusom délután fél háromtól este fél hétig (legtöbbször inkább hétig) tartott, s így a város jelentős helyeinek felkeresésére - amennyiben azokba be is szerettem volna jutni - csak a szűkös, délelőtti 10-13 óráig terjedő intervallum állt rendelkezésre. Ez körültekintő szervező munkát kívánt, hiszen mindenhol hatalmas sorban állásra kellett számítanom pl. a Dómba, az Uffizibe vagy a Palazzo Vecchióba való bejutás előtt. Nem beszélve arról, hogy kedden már csak péntek reggelre kaptam belépőjegyet a képtárba, de ekkorra már a Dóm kupolájába már elfogyott minden lehetőség. De nem szomorkodtam egy percre sem, mert Firenze minden kőkövén olyan töményen hordozza azt, amit szellemiségnek, kulturális aurának nevezhetünk, hogy már egy-egy esti séta is felér egy tartalmas, intellektuális időutazással.

Az iskola légköre barátságos, segítőkész, és feltűnően udvarias volt. Az olaszországi férfiak - tapasztalatom szerint - egyébként is nagyon lovagiasan bánnak a nőkkel. Így fiatal tanárunk, Marco is tiszteletének legmagasabb fokán kommunikált velünk, nőtanárokkal.

Csoportunk 8 tagból állt, bolgár, lengyel és török résztvevőkkel. Egyetlen magyarként én képviseltem a hazai tanártársadalmat. Társaságunk érdeklődési köre, a szaktárgyaink és

nyelvi kompetenciánk színes képet mutatott. Sokan alig beszéltek az angolt, mások angoltanárként természetesen magas szinten használták a nyelvet. Nekem - főként a tavalyi Erasmus+-os nyelvi kurzusomnak köszönhetően - nem jelentett problémát a kommunikáció a csoportvezetőnkkel és tanuló társaimmal.

A feszített munkarendünket két szünet szakította meg minden alkalommal, amely a nyári forróságban ránk is fért. Az iskola folyosóján kávéautomata és szendvics állt rendelkezésünkre. A tanteremünk felszerelése megfelelő volt, tudtak személyes használatra laptopot biztosítani, s a demonstrációs eszközök is rendelkezésre álltak. Minden nap 3-4 netes megosztó eszközzel ismerkedtünk meg, vagy ha már ismertük, akkor finomítottunk a használatukon, apróbb-nagyobb, "titkos" fogásokat sajátíthattunk el. Egyénileg és párban is dolgoztunk, igazán jó hangulatúak voltak a délutánjaink. A tanultakat tudom majd hasznosítani a napi gyakorlatban, ha nem is mindenható csodaszerként, de a helyén kezelve mindenképpen.

A kollégákkal jó kapcsolatot alakítottam ki, sajnos "ikerkapcsolatra" nem igazán látok lehetőséget, mert geodéziával foglalkozó szakközépből, illetve általános iskolákból kerültek ki a társaim. De azóta is tartjuk a kapcsolatot - főként azokon a médiafelületeken, amelyeket közösen megismertünk.

Az első napokban idegenvezetést is biztosított az iskolánk, Enzoval, egy nagyon intelligens történelemtanárral jártuk be a belváros legizgalmasabb szögleteit. Enzo annak híve - amit én is nagyon szeretek - hogy a turisztikai látványosságok helyett (azokat úgymindenki megnézi "önszorgalomból") a firenzeiek szemével láttatja a várost. Egy ott élő polgár mást is fontosnak tart megismertetni lakóhelye lelkiségéből, mint ami első látásra nyilvánvaló. Talán még Berlinben tapasztaltam ennyire autentikus városvezetést korábban. Sokat tanultam ezen a délelőttön.

Tanfolyamunk végén egy toszkániai kiránduláson vehettünk részt: San Gimignano, Monteriggioni, Chianti, Siena szerepelt az útitervben. A lenyűgöző városokak megtekintése mellett a chianti borvidék egyik neves borászatában megkóstolhattuk az igazi Sangiovese szőlőből készült nemes italt is. A toszkánai tájak tökéletes versenytársai a történelmet és kultúrát töményen reprezentáló városoknak. Mindkettőben volt részünk ezen a tartalmas napon.

Szinte lehetetlen összefoglalni, mi minden történt ezen az egyetlen héten. Bosszantóan kevés szó áll rendelkezésre ahhoz, hogy a látvány és a szellem nemes pompáját ilyen egységben felmutató városról érdemben lehessen képet festeni mások számára. Ezt tapasztalni kell. És ez a varázsos kulissza megsokszorozta a tanfolyamom tisztességes színvonalon végigvitt értékét.

Köszönöm mindenkinek, aki mindezt lehetővé tette számomra.

Szeged, 2017. szeptember 03.

Erdélyi Eszter

